

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De edictis contra Christianos. Cap. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII HISTORIAE

num bonorum infidiator, ista amplius ferre nō potuit, neq; ad sex menses integros ita cū nostris rebus agi passus est. Nam quæcunq; ad pacis & tranquillitatis nostræ euersionē facere videbātur, omnibus (vt dicitur) opibus viribusq; machinatus, primum occasione arrepta, nos cōuentu, qui in cæmeteriis à nobis fieri solet, interdicerē conatur: deinde per nefarios quosdam & perditos viros ipse, quo suo animo satisfaceret, legationem mittit, ciues Antiochiæ hortaturus, vt illi tum ab ipso maximi beneficii loco flagitarent, vt nullus christianus ipso patriā incolere permitteretur: tum alios etiam ad idem prestandum impellerent. Quarū rerū omnium gerendarum dux fuit & princeps Theotecnus in ipsa Antiochia natus, & eiusdē ciuitatis curator: vir crudelis, uaser, improbus, & à sua appellatione maxime alienus. Hic igitur postquam nos grauitè oppugnauerat, & omnibus modis nostros, tanquam impios quosdā fures celeriter ex latebris eruerat, & omnia ad calumniā nobis & criminationē inferendam molitus erat, & mortis author ac causā infinitis prope extiterat, tandē idolum & simulachrum quoddam Iouis *φιλίου*, id est, qui amicitias contrahendis præest, erigit, inq; eo magicis præstigiis falsa edit miracula, & ad eius cultum nefaria mysteria, initiationes impuras, & scelestas expiationes excogitat: efficitq; vt oraculorum præstigiæ, quibus ea quæ instituebatur, absoluit, ad aures imperatoris peruenirent. Quin etiam quò assentatione & blanditiis in imperatoris animū influeret, dæmonem contra christianos excitat, asseritq; deum præcepisse, vt illos tanquam ipsi iustos ex vrbe, agrisque penitus expellere properarent.

De edictis contra Christianos.

CAP. III.

CVM igitur Theotecnus primus hæc ex sententia gessisset, cæteri omnes magistratus qui ciuitates Maximini imperio subditas incolebant, simile suffragium contra Christianos ferre instituerunt. Vbi etiam præfecti prouinciarum hoc imperatori pergratum esse perspiciebant, idemq; ipsum sub-

iectis

istis suis transigendum suggesserant, & tyrannus ipse per rescripta, eorum sententiis & decretis lubentissime assensus erat, persecutionis flamma de integro incēditur. Statuarum igitur & simulachrorum sacerdotes, pontifices etiam, viri in reip. negotiis obeundis eximii, & in omni ministerij genere ad deos spectantes præstabiles, & in quibus incredibile studium infidebat obsequij idolis præstandi, in singulis ciuitatibus à Maximino creantur. Nam absurda imperatoris superstitio (vt breui comprehendam) tum magistratus, tum priuatos omnes omnia contra nos moliri, quo illi gratificari possent, induxit: quippe pro beneficiis, quæ ab illo se assecuturos sperabant, se illi si mortem nobis inferrent, aliaq; noua & inaudita scelera aduersum nos ederent, maxime gratificatos putauerunt.

De fictis commentariis contra seruatores nostrum.

CAP. IIII.

Plati præterea, & seruatores nostri rerum gestarum tanquam commentarios quosdam, omni blasphemia, & conuitio contra Christum refertos confixerunt: quos de sententia imperatoris in totum regnum, quod eius ditioni parebat, mittunt: perque literas iubent, vt in quibusque locis, agris, & ciuitatibus hi palam omnibus exponerentur, & ludimagistri pro aliis disciplinis pueros in hisce sedulo exercerent, hosque illis memoriæ mandandos traderent. Quibus adhuc hunc modum confectis, alius dux exercituum apud Damascum Phœnicia, mulierculas quasdam infames impurasque è medio foro arripit, illisque adeo graua se tormenta inflicturum interminatur, vt eas asseueranter dicere cogat, cum quod olim fuissent Christianæ, tum quod nefandi sceleris cum Christianis consciæ extitissent, tum quod in suis ipsorum templis, quæ Græci dominica vocant, res obscenas & libidinosas gelsissent: & alia etiam, quæ eas in nostræ religionis reprehensionē & ignominiam falso effutire voluit. Quarum voces in commentarios relatas imperatori etiā ostendēdas curauit.

Cuius